

Men jeg kan konkludere, at ministeren er tilfreds, fordi man får det, man har behov for; det skal kommunerne nok sørge for.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg må sige, at jeg ikke bryder mig om at blive inddraget i en konklusion, som oven i købet er direkte forkert. Det synes jeg ikke er rimeligt.

Jeg tror, fru Aase D. Madsen vil kunne konstatere, at gennem de sidste mange år har socialdemokratiske socialministre, og jeg selv nu i næsten 2 år, haft utrolig megen fokus på at forbedre ældreservicen ude i kommunerne, og det er lykkedes i forbindelse med de muligheder, der har været – et lovprogram, finanslov, aftaler med kommunerne – år efter år at forbedre forholdene, men der er stadig væk noget, der skal nås.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Bortfaldne spørgsmål

Formanden:

Spørgsmål nr. S 141, der er stillet til indenrigsministeren af hr. Poul Nødgaard, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Spm. nr. S 141

Til indenrigsministeren (5/10 2001) af:

Poul Nødgaard (DF):

»Hvorfor har regeringen ikke viderebragt oplysningen til Folketinget om, at en række personer, der menes at have begået f.eks. krigsforbrydelser, flykapringer og andre grusomme ugerninger, befinder sig på såkaldt tålt ophold i Danmark?«

Formanden:

Spørgsmål nr. S 187 og S 188, der er stillet til statsministeren af hr. Helge Adam Møller, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålene, der hermed er bortfaldet, lød således:

Spm. nr. S 187

Til statsministeren (11/10 2001) af:

Helge Adam Møller (KF):

»Finder statsministeren det acceptabelt, at justitsministeren i flere dage skjuler over for stats-

ministeren – bl.a. før åbningstalen – at »hans egen« efterretningstjeneste i mere end to år har vidst alt om den irakiske generals ophold i Danmark?«

Spm. nr. S 188

Til statsministeren (11/10 2001) af:

Helge Adam Møller (KF):

»Finder statsministeren det acceptabelt, at justitsministeren i fuld offentlighed, gentagne gange, i løbet af tirsdag den 2. oktober 2001 forsøgte at placere ansvaret for den manglende viden i hans eget ministerium – vedrørende den irakiske generals ophold – hos Udlændingestyrelsen, og dermed hos en ministerkollega, når han selv i mere end et døgn havde vidst, at Politiets Efterretningstjeneste var orienteret om generalen?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til justitsministeren [om styrkelse af politiet].

Af Jann Sjørnsen (KRF) m.fl.

(Fremsat 11/10 2001).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 11: Forslag til lov om ændring af lov om folkekirken økonomi, lov om menighedsråd og lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v. (Honorarbestemmelser, decentralisering af kompetence m.v.).

Af kirkeministeren (Johannes Lebech).

(Fremsat 3/10 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Erik Larsen (S):

Jeg skal tilkendegive, at Socialdemokratiet støtter kirkeministerens forslag til ændring af lovgivningen for folkekirkens økonomi, menighedsråd og ansættelse i stillinger i folkekirken, lovforslag nr. L 11.

Ændringernes generelle formål er forenkling, afbureaukratisering og decentralisering. Vi støtter Forenklingsudvalgets forslag om decentralisering og godkendelseskompetence vedrørende køb og salg af ejendom, som det er fastsat i Kirkeministeriets lovforslag. Vi lægger stor vægt på, at forslaget giver de lokale dele af det kirkelege demokrati en større kompetence. Samtidig forventer vi en hurtigere sagsbehandling, når køb og salg af ejendom kun skal godkendes af to myndigheder.

Med decentralisering for øje finder Socialdemokratiet det rigtigt at lade den daglige administration af stiftsøvrighedens personale overgå fra Kirkeministeriet til den enkelte stiftsøvrighed.

Socialdemokratiet finder det rimeligt og hensigtsmæssigt, at provstiudvalgets formand og menighedsrådenes kontaktperson kan tillægges et honorar for deres arbejde. Kontaktpersonen er i praksis en lokal personalechef, og dennes arbejdsområde er i de sidste 10 år blevet temmelig omfattende og stiller store krav om indsigt til personaleforvaltning.

Vi finder det naturligt, at kirken i Grønland kan deltage i det mellemkirkelige råd. Socialdemokratiet anbefaler derfor, at den nødvendige hjemmel indsættes i loven om folkekirkens økonomi.

Vi er villige til at anbefale de nævnte ændringer og andre hensigtsmæssige tekniske og rationelle ændringer, og Socialdemokratiet går derfor positivt ind i forhandlingerne omkring lovforslag nr. L 11.

Bodil Thrane (V):

I Venstre møder vi altid tiltag til forenkling med begejstring. Vi mener, at det er en meget vigtig målsætning for os folkevalgte her på Christiansborg at gøre det lettere og enklere for borgeren på alle niveauer ude i det virkelige liv.

Det gælder naturligvis også på folkekirkens område. Og derfor er spørgsmålet: Lever lovforslag nr. L 11 op til denne målsætning?

Vi har stor respekt for det arbejde, der er udført i Forenklingsudvalget, og har forståelse for

de kompromiser, delbetænkningen bærer præg af. Men vi er måske mindre enige i det produkt, der lovgivningsmæssigt er kommet ud af det, og som vi har til behandling her i dag.

Jeg vil gerne understrege og gentage, at vi er meget optaget af lovgivningsmæssigt at uddelegere og demokratisere, forenkle og smidiggøre arbejdet for de mange, der kerer sig om livet i vores folkekirke, uanset om det er menighedsrådsmedlemmer, ansatte eller andre, for hvem sognet og fællesskabet i folkekirken betyder noget.

Derfor rejser spørgsmålet sig ved at læse lovforslaget, om det virkelig er den direkte forenkling, vi kunne ønske os, eller om vi med lovforslaget eksempelvis blot flytter nogle beføjelser, så vi opbygger et øget arbejdspress på f.eks. stiftsadministrationen og provstiudvalgene med den følgerkning, at man her får brug for yderligere ansættelser af eksempelvis juridisk ekspertise og andre faglige eksperter.

Det kunne vi være dybt bekymrede for, og derfor vil vi i udvalgsarbejdet stille spørgsmål, så vi får belyst, hvilke konsekvenser lovforslaget har i den retning. Vi ønsker ikke en ny magtbase i stifterne, men vi ønsker reel demokratisering, så menighedsrådsmedlemmer føler friheden under ansvar, som vi lovgivningsmæssigt udstikker rammer for.

Jeg finder det meget udmærket, at man i provstiudvalget kan vælge en valgt person til formand frem for provsten, som det typisk er i dag. Men med hensyn til at kunne udbetale honorar også til kontaktpersonen kan jeg sige, at vi ikke i Venstre er helt enige, men personlig er jeg lidt skeptisk over for at starte en slags aflønning af den slags arbejde. Jeg tror måske ikke helt på, at det får flere interesserede på banen.

At flytte kompetencen angående præstegårde fra ministeriet lyder positivt, men også her må man spørge, om det indebærer ansættelser, fordi juridiske eller faglige spørgsmål skal undersøges. Hvis det er tilfældet, så er ideen måske knap så god. Det samme gælder sådan set også forvaltningen af præsteembedekapitalerne.

Så er der i lovforslaget nævnt, at man fra Grønlands side ønsker at deltage i Det Mellemkirkelige Råd, og det har vi naturligvis ingen indvendinger imod. Derudover nævnes der forskellige tekniske og redaktionelle ændringer, som vi selvfølgelig heller ikke har noget imod.

Men alt i alt vil jeg slutte med at tilkendegive vores store interesse for sagen og sige, at vi vil arbejde meget positivt i udvalget og stille alle de

spørgsmål, som jeg er begyndt på at rejse her i min tale, og så vil vi lidt senere præcisere, hvad vi mener om lovforslaget.

Men jeg håber naturligvis, at de spørgsmål, jeg har stillet, bliver positivt belyst, så vi kan være med til at følge op på den forenkling, som ligger i hele konceptet.

Eva Møller (KF):

Det foreliggende lovforslag er blevet til, efter at kirkeministerens Forenklingsudvalg i juni afgav Delbetænkning I. Lad det være sagt med det samme: Det Konservative Folkeparti er tilhænger af forenklinger i alle administrative sammenhænge.

Delbetænkningen har også anbefalet en række decentraliseringsforslag, og også her gælder det, at vi Konservative er tilhængere af, at beslutningerne træffes så tæt på borgerne som muligt.

Jeg vil nu kommentere de enkelte dele af lovforslaget. Der gives først mulighed for, at Det Mellemkirkelige Råd kan tiltrædes af repræsentanter for kirken i Grønland. Det er et forslag, vi kan tilslutte os så meget desto mere, som det er et ønske såvel fra det grønlandske samfund som fra Det Mellemkirkelige Råd.

Forslaget giver desuden mulighed for, at der kan ydes honorar dels til formanden for provstiudvalget, såfremt denne er et valgt medlem af udvalget, dels at der kan udbetales honorar til menighedsrådets kontaktperson. Vi Konservative tilslutter os, at der i begge tilfælde bliver mulighed for at udbetale honorar til lægmedlemmer, der påtager sig en ekstra arbejdsbyrde i forbindelse med arbejdet i menighedsråd.

Vi tror på, at det kan gøre det praktisk muligt for flere at påtage sig arbejdsbyrden, og dermed kan det medvirke til en øget folkelig og demokratisk interesse for arbejdet. Jeg har også med tilfredshed noteret mig, at såvel Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer samt repræsentanter for de ansattes organisationer støtter forslagene.

Forslaget henlægger desuden kompetencen til at frigive fremtidige præsteembedekapitaler til menighedsråd til provstiudvalget. Denne kompetence ligger i øjeblikket hos stiftsøvrigheden. Desuden henlægges i videre omfang kompetence til stillingsoprettelse, nedlæggelse, ansættelse og afskedigelse ved stiftsøvrigheden til denne i stedet for som nu hos kirkeministeren.

Derudover pålægges der menighedsrådene en forpligtelse til at give provstiudvalg og stifts-

øvrighed meddelelse om, hvem der er medlemmer af rådet, og hvordan posterne i rådet fordeles, dels ved nyvalg og dels efterfølgende ved ændringer. Også disse tre dele af lovforslaget tilslutter Det Konservative Folkeparti sig.

Den sidste ændring, der er foreslået med dette lovforslag, vedrører muligheden for, at en række godkendelseskompetencer i det gældende regelsæt om landbrug, der ejes af præsteembederne, om tjenesteboliger, om ejendomme til brug for kirker og kirkegårde, flyttes fra Kirkeministeriet eller stiftsøvrigheden til provstiudvalgene.

Vi er umiddelbart sympatiske over for dette forslag, der medfører en regelforenkling, idet antallet af administrative niveauer ændres fra tre til to, og beslutningerne flyttes tættere på borgerne. Men jeg har imidlertid noteret mig, at høringssvarene på dette område ikke er helt entydige, og specielt udtrykkes der bekymring for, om den nødvendige ekspertise fortsat vil være til stede ved denne ændring. Dette spørgsmål vil jeg gerne have grundigt belyst under udvalgsarbejdet, ligesom jeg også gerne vil have belyst, hvorledes det vil påvirke personalsituationen i de forskellige områder.

Men regelforenkling og decentralisering er vi tilhængere af i Det Konservative Folkeparti.

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil gerne først sige, at det er et meget teknisk forslag med en lang række høringssvar, der kun har været kort tid til at gennemgå. På nuværende tidspunkt har jeg således ikke fuldt overblik over alle de områder, som høringssvarene har berørt. Der forestår et interessant udvalgsarbejde i den anledning.

I SF bliver vi normalt glade, når beslutninger decentraliseres og kommer tættere på borgerne. Det kan da også være, at det er en god idé i dette tilfælde, men med forslaget er der en række usikkerheder, som vi må have bedre belyst. Der er ikke alle steder sammenfald mellem dem, der kradser pengene ind, og dem, der bruger dem. Og når flere administrative beslutninger skal træffes i provstiudvalgene, kan det frygtes, at der bliver øget behov for administrativt personale. Forslaget skulle jo nødtigt være en fordyrende procedure, så kirkeskatten stiger, uden at man reelt får noget for pengene, og uden at der er valgte ansvarlige, der kan drages til ansvar.

Og i høringssvarene er der fornuftige indvendinger også fra byggekonsulenterne, som bør inddrages i udvalgsarbejdet.

Mange finder i høringsvarene, at honorar til provstiudvalgets formand og menighedsrådets kontaktperson er rimeligt set i forhold til arbejdsomfang på de poster. Det er jo en rimelig betragtning, men SF's bekymring går bl.a. på det principielle i at give honorarer til frivillige, som yder en indsats, som ofte er stor på dette kirkelige område, men også på andre områder i samfundet. Hvor går grænsen for honorering i det frivillige arbejde? Hvorfor skal ikke alle medlemmer have honorar, og vil der ske en ansvarsforflygtigelse hos øvrige medlemmer, som ikke får honorar? Det må der arbejdes videre med i udvalget, finder vi i SF.

Vi har naturligvis ingen problemer med at optage Grønland i Det Mellemkirkelige Råd, når Grønland selv ønsker det.

Så SF's indstilling er, at vi er overvejende positivt stemt over for forslaget, men vi må afvente udvalgsarbejdet, inden vi tager endelig stilling til forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på området, hr. Poul Nødgaard, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende bemærkninger til forslaget:

For et par år siden var der her i Folketinget en forespørgselsdebat vedrørende folkekirken rejst af Dansk Folkeparti.

En af de mange grunde til forespørgslen dengang var at få rejst en debat om strukturen i folkekirken. Dansk Folkeparti har overordnet det synspunkt, at så mange afgørelser som muligt skal træffes af de enkelte menighedsråd. Det vil give de enkelte menighedsråd større arbejdsglæde, og Dansk Folkeparti tror også, at det ved menighedsrådsvalgene hvert fjerde år vil være lettere at få valgt et nyt menighedsråd, når de valgte på forhånd ved, at de stort set selv kan beslutte alt vedrørende deres egne sogne.

Som det er nu, kender vi alt for godt, hvorledes menighedsrådene har provstiudvalg, stifter og ikke at forglemme Kirkeministeriet at skulle samarbejde med. Nu lægges der med dette lovforslag op til, at en del af sagerne fremover kan afgøres af menighedsrådene og provstiudvalgene uden indblanding fra stift og ministerium. Hvorfor skal provstiudvalgene med ind i billedet?

Forslaget om, at stifterne fremover selv kan administrere sit personale, er godt, men lønbudgetterne skal dog trods alt stadig væk godkendes i Kirkeministeriet.

I det forestående udvalgsarbejde vil Dansk Folkeparti arbejde for en kulegravning af menighedsrådenes opgaver med det overordnede mål at minimere provstiudvalgenes, stifternes og Kirkeministeriets indflydelse på afgørelser truffet af et menighedsråd.

I 1970 trådte en kommunalreform i kraft, og i de fleste kommuner er det sådan i dag, at byrådene har lagt beføjelserne ud til de enkelte institutioner, og således kan det selvfølgelig også foregå inden for kirkens område.

Lovforslaget hjemler mulighed for, at der kan udbetales et honorar til formanden for provstiudvalget, og jeg vil da godt, når nu kirkeministeren er til stede, allerede nu spørge kirkeministeren om, hvorvidt han har nogen forestilling om, i hvilken størrelsesorden det her honorar skal være.

Lovforslaget er et skridt i den rigtige retning, men det er som nævnt ikke tilstrækkeligt.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig forslaget. Vi finder, at det er meget på sin plads at gennemføre den foreslåede decentralisering og forenkling, og også de øvrige elementer i forslaget er vi sympatisk indstillet over for.

Jeg vil herunder særlig give udtryk for vores sympati for Grønlands muligheder for at deltage i Det Mellemkirkelige Råd.

Keld Albrechtsen (EL):

I Enhedslisten har vi den opfattelse, at kirken skal bestyre og finansiere sine egne forhold lige som andre kirkesamfund. Derfor har vi selvfølgelig fuldstændig sympati for, at så længe man selv betaler gildet, så må man også selv bestemme, hvad der skal stå på menukortet. Derfor kan vi selvfølgelig støtte principperne i det her forslag.

Vi kan sådan set ikke i Enhedslisten selv se noget behov for at indføre et element af pamperi i folkekirken demokratiske institutioner, men hvis man gerne vil have det i en forening, som selv betaler sine udgifter, ja, så er det jo noget, man må stå til ansvar for over for medlemmerne, og man må udskrive regningen over kirkeskatten.

Det har Enhedslisten ingen intentioner om at blande sig i. Så hvis der skal indføres honorarer og alle mulige andre frynseordninger, og hvad det ellers kan blive til, fordi menighedsrådsmedlemmerne har behov for det, så kan det ikke forstyrre Enhedslistens nattesøvn.

Bare vi kan være sikre på – det vil jeg selvfølgelig bede ministeren bekræfte – at det ikke er statens penge, som på den måde kommer i spil. Men det går jeg også ud fra det ikke er.

Så vi er positive over for forslaget. Ikke sådan at forstå at vi er positive over for det konkrete indhold, hvis det føres ud i praksis, men vi er positive over for, at hvis man ønsker at gøre folkekirken til en pamperorganisation, så er det et anliggende, der alene skal afgøres af folkekirken medlemmer ved demokratisk beslutning.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Flemming Kofod- Svendsen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig Forenklingssudvalgets forslag om at flytte kompetence fra Kirkeministeriet eller stiftsøvrighederne til provstiudvalgene. Det er jo praktiske spørgsmål, regelsæt om landbrug, præstegårdsbrug, regelsæt om tjenesteboliger samt regler for ejendomme til brug for kirke og kirkegårde, det handler om.

Det er helt fint, og det kan naturligt afgøres på et lavere niveau, der er tættere på de ting, der skal træffes afgørelse om. Kristeligt Folkeparti kan også tilslutte sig, at den daglige administration af personalet fra stiftsadministrationerne flyttes fra Kirkeministeriet til stiftsøvrigheden.

Men så er der spørgsmålet om honorering af formanden for provstiudvalget, hvis det ikke er provsten, og af menighedsrådets kontaktperson. Kristeligt Folkeparti er altid betænkelig, når man i stigende grad honorerer den slags tillidsposter, som plejer at bygge på frivillig basis.

Her ønsker Kristeligt Folkeparti under udvalgsarbejdet dokumenteret, hvilke behov der er for en sådan honorering. Men vi vil medvirke til en konstruktiv udvalgsbehandling.

Kirkeministeren (Johannes Lebech):

Jeg vil gerne have lov til indledningsvis at takke for den ualmindelig venlige modtagelse, som lovforslaget har fået stort set fra alle sider, og jeg vil gerne have lov til at kommentere nogle af de enkelte betæneligheder, der har været fremført.

Fru Bodil Thrane er meget tilhænger af forenkling, men forhåbentlig også af demokrati, og der ligger jo netop bag ved den decentralisering, der er i forslaget, nemlig at føre kompetence ned på et lavere niveau, et ønske om, at der skal være større grad af kirkeligt demokrati. Jeg kan ikke give garanti for det, men jeg forventer ikke,

at det vil medføre nye ansættelser. Det var en af betænelighederne hos fru Bodil Thrane, at der skulle ske ansættelser på provstiniveau. Det har i hvert fald ikke været dét, der har været intentionen. Intentionen er forenkling og større indflydelse længere nede i systemet.

Det vil være sådan, at man fortsat på provstiniveau kan trække på ekspertisen på stiftsøvrighedsniveau, hvis man i enkelte sager har problemer med at få den rette rådgivning. Det vil der ikke blive ændret på.

Så er der diskussionen om honoraret. Det har jo først og fremmest været et ønske fra Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer. Her mente man, at det med de forøgede opgaver, der er i de to stillinger, var rimeligt – vi taler om kontaktpersonen og en eventuel lægformand for provstiudvalget – at kunne give dem et honorar.

Det er jo blevet sådan, at kontaktpersonen i dag er den reelle arbejdsgiver for de ansatte i folkekirken og derfor både har et stort ansvar og helt nye opgaver. Derfor har man fundet det rimeligt, at man kunne honorere det i et vist omfang.

Jeg takker også fru Eva Møller for tilslutningen, og dér var den samme betænkelighed med hensyn til arbejdsbyrden og honoraret. Mit svar bliver også dér, at jeg ikke forventer, at der skal nye ansættelser til på provstiplan i denne sammenhæng.

Hvad angår godkendelseskompetencerne, er vi heller ikke nervøse for, at provstiudvalget skal komme til at mangle den ekspertise, der måtte have været hos stiftsøvrigheden. I nogle af høringssvarene er det helt klart, at der sættes spørgsmålstegn ved, om provstiudvalget har den ekspertise, men det vil jo fortsat kunne trække på den hos stiftsøvrigheden.

Fru Lene Garsdal er også overvejende positiv over for spørgsmålet, men har nogle betæneligheder ved, at frivillige skal have honorarer. Fru Lene Garsdal er bange for, at det vil medføre en ansvarsforflygtigelse.

Jeg har egentlig en fornemmelse af, at det vil medføre det modsatte. Når man har et ønske om at tillægge et honorar netop til kontaktpersonen og eventuelt en provstiudvalgsformand, er det netop for at understrege, at der hos den post er et særligt honorar, idet man ellers ikke kan forvente, at den frivillige i alle tilfælde vil være i stand til at leve op til en arbejdsopgave, uden at det i et vist omfang tilgodeses rent honorarmæssigt.

Det er selvfølgelig altid et spørgsmål, der kan diskuteres: Hvor går grænserne for det frivillige, og hvornår skal man begynde at aflønne egentligt frivillige? Det er også noget af det, hr. Ole M. Nielsen er inde på i sine betæneligheder i forhold til honoraret. Vi mener dog, at det er så bredt et ønske hos folkekirken medlemmer, at det er noget, vi bør kunne efterkomme.

Jeg vil takke hr. Keld Albrechtsen fra Enhedslisten for hans tilslutning til de overordnede synspunkter, hans respekt for folkekirken selvstyre, og jeg kan også garantere ham for, at det ikke vil blive statens penge, der vil blive brugt til disse honorarer, men penge fra kirkeskatten.

Jeg synes dog ikke, at han skal bruge ordet pamperi om den aktivitet, som 17.000 af folkekirken medlemmer udfører i menighedsrådene, også selv om de skulle have en beskedent godtgørelse for det.

Når vi taler godtgørelse, vil jeg godt svare hr. Klaus Kjær, men det bliver meget vanskeligt at give et svar til spørgsmålet om de samme honorarer. Det er vanskeligt at sige, hvilken størrelsesorden de vil være i. Vi ved, hvad kassereren og kirkeværgeren og formanden for menighedsrådene i dag kan få, men det er så svingende fra menighedsråd til menighedsråd, at det er svært at svare helt præcist på det.

Vi har et gennemsnitshonorar på 6.348 kr. Det har man beregnet sig frem til. Men det dækker altså over udsving, når vi taler kirkeværger, formand og kasserer, på fra 300 kr. til 36.000 kr. Så jeg må blive hr. Klaus Kjær svar skyldig og kan ikke svare mere præcist end som så. Det vil igen være noget, der vil komme til at ligge i den enkelte demokratiske sammenhæng.

Når hr. Klaus Kjær fremhæver ønsket om at få endnu flere kompetencer helt ned på menighedsrådsniveau, kan jeg godt følge det rent teoretiske og principielle i det, men jeg må jo sige, at en stor del af de overordnede dispositioner, der skal træffes inden for et særligt ligningsområde, jo nu engang bliver truffet – på nuværende tidspunkt i hvert fald, men jeg kunne godt tænke mig en lidt anden struktur i folkekirken på det punkt her – i provstiudvalgenes regi, og derfor er det også meget rimeligt, at disse dispositioner netop ligger der endnu og bliver liggende dér i provstiudvalgene.

Jeg kan godt forestille mig en fremtid, hvor kompetencen ligger i en helt ny struktur, men det er vist ikke det, vi skal diskutere i dag. Det er også med reference til det med, at kommunerne har en tilsvarende kompetence. Det vil med den

nuværende struktur i folkekirken ikke være realistisk, da vi har menighedsråd, som administrerer meget små områder og meget små sogne. Man kan næppe tillægge dem den fulde kompetence dér.

Men jeg vil som sagt gerne have lov til at udtrykke en tak for den meget velvillige modtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 33: Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Genetablering af mulighed for godtgørelse).

Af ministeren for ligestilling (Lotte Bundsgaard).

(Fremsat 10/10 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

En gang imellem går tingene lidt stærkt, og det var præcis, hvad der skete, da vi i juni måned vedtog loven om delt bevisbyrde i sager om overtrædelse af ligestillingsloven. Der skete en teknisk fejl, som medførte, at vi ophævede den paragraf, som gjorde, at personer har mulighed for at få tilkendt en godtgørelse, hvis deres rettigheder efter ligestillingsloven blev krænkede. Med det lovforslag her retter vi op på dét.

Socialdemokratiet kan støtte forslaget.

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg skal ikke bruge meget tid på det her lovforslag. Det er en teknisk bøj, der er sket, og det skal der rettes op på. Det kan Venstre støtte. Jeg